

Rapport

Datum: 26 september 2005
Rapportnummer: 2005/291

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland in strijd met het Reglement inzake arbitrage en bindend advies van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland pas na acht maanden is overgegaan tot benoeming van arbiters in de door haar aanhangig gemaakte arbitrage, terwijl de Kamer niet om uitstel heeft verzocht en de procedure onnodig laat heeft opgestart.

Voorts klaagt verzoekster erover dat de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland haar verzoek om vergoeding van de door haar geleden schade heeft afgewezen.

Tot slot klaagt verzoekster erover dat de gemachtigde van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland bij brief van 16 februari 2004 de zinsneden heeft gebruikt 'de discussie is (...) afgedaan' en 'ik merk wel of u ertoe overgaat om conform uw eerdere aankondiging een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman'.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de benoeming van de arbiters

Bevindingen

1. Op 7 mei 2003 diende verzoekster, een besloten vennootschap, bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland (verder Kamer van Koophandel) bij monde van haar gemachtigde een aanvraag in om instelling van arbitrage ter beslechting van een geschil met vennootschap onder firma Y. De Kamer van Koophandel bevestigde de ontvangst van de aanvraag schriftelijk op 13 mei 2003.

2. Naar aanleiding van de aanvraag om arbitrage verzocht de Kamer van Koophandel bij brieven van 15 mei 2003 en 16 juni 2003 respectievelijk A1 en A2 als arbiter in de zaak op te treden. Volgens de Kamer van Koophandel wezen de aangezochte personen het verzoek binnen ongeveer twee weken telefonisch af.

3. Bij brief van 16 juni 2003 stuurde de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster een afschrift van het in artikel 7 van het Reglement van Arbitrage en Bindend Advies van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland (zie Achtergrond onder 2. (hierna ook: het reglement) genoemde korte antwoord van vennootschap onder firma Y op de arbitrageaanvraag. De Kamer van Koophandel deelde verder mee dat hij zo spoedig als mogelijk over de benoeming van de arbiters zou berichten.

4. De gemachtigde van verzoekster verzocht de Kamer van Koophandel bij brief van 19 juni 2003 om bij het plannen van eventuele afspraken rekening te houden met zijn

vakantie in de periode van 26 juli tot en met 20 augustus 2003.

5. Naar aanleiding van de aanvraag om arbitrage verzocht de Kamer van Koophandel bij brieven van 25 juni 2003, 25 augustus 2003, 2 september 2003 en 25 september 2003 respectievelijk A3, A4, A5 en A6 om als arbiter in de zaak op te treden. Volgens de Kamer van Koophandel wezen de aangezochte personen het verzoek binnen ongeveer twee weken telefonisch af.

6. Bij brief van 29 september 2003 stuurde de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster het (nader aangevulde) korte antwoord van vennootschap onder firma Y op de aanvraag om arbitrage. De Kamer van Koophandel deelde hem verder mee, dat zij doende was arbiters voor de zaak aan te zoeken. Blijkens de brief had de Kamer van Koophandel de gemachtigde dit reeds telefonisch meegedeeld.

7. Bij brief van 9 december 2003 drong de gemachtigde van verzoekster aan op een spoedige benoeming van de arbiters.

8. Volgens de Kamer van Koophandel benaderde zij omstreeks eind december 2003 telefonisch A7 en A8 om als arbiter in de zaak op te treden. Tevens werd A2 nogmaals met dit verzoek benaderd. Volgens de Kamer aanvaardden A2, A7 en A8 eind december 2003 de benoeming.

9. Bij brief van 8 januari 2004 klaagde de gemachtigde van verzoekster er bij de Kamer van Koophandel onder meer over dat zij in weerwil van het bepaalde in artikel 13, eerste lid van het reglement - dat bepaalt dat de benoeming van de arbiters in ieder geval binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag om arbitrage plaatsvindt - nog geen arbiters waren benoemd, en dat zelfs nog geen begin was gemaakt met het aanvangen van de benoemingsprocedure.

10. Bij faxbericht van 8 januari 2004 deelde de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster mee dat de arbitragezaak zou worden behandeld door A2, A7 en A8. De gemachtigde van verzoekster was hiervan reeds op 5 januari 2004 telefonisch in kennis gesteld.

11. Bij besluiten van 13 januari 2004 benoemde de Kamer van Koophandel A2, A7 en A8 tot arbiter.

12. Bij brief van 26 januari 2004 deelde de gemachtigde van verzoekster de Kamer van Koophandel onder meer mee dat gelet op het bepaalde in artikel 5, derde lid, van het reglement de secretaris van de Kamer van Koophandel bevoegd is in bijzondere gevallen de termijn van twee maanden te verlengen. Naar het oordeel van de gemachtigde had de secretaris hiervan geen gebruik gemaakt en was voornoemd artikel dan ook niet op verzoeksters zaak van toepassing.

13. De Kamer van Koophandel deelde de Nationale ombudsman in reactie op dit onderdeel van de klacht mee, dat de reden van de vertraging was gelegen in de omstandigheid dat er drie arbiters moesten worden benoemd, dat uit het beschikbare arbiterbestand niet direct drie geschikte kandidaat-arbiters konden worden aangezocht en, dat de zes achtereenvolgend aangezochte personen (aanvankelijk) allen weigerden de benoeming te aanvaarden.

Beoordeling

14. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste impliceert dat bestuursorganen aanvragen binnen de voor hen geldende termijnen afhandelen.

15. Ingevolge artikel 1027, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering dient de benoeming van arbiters te geschieden binnen twee maanden nadat de zaak aanhangig is gemaakt. Deze termijn kan door partijen bij overeenkomst worden bekort of verlengd. Ingevolge artikel 2 van het Reglement inzake arbitrage en bindend advies van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Centraal Gelderland is dit reglement van toepassing in het geval partijen bij overeenkomst naar arbitrage door de Kamer of volgens het Reglement van de Kamer hebben verwezen. In het onderhavige geval is hiervan sprake.

16. Artikel 13, eerste lid, van voornoemd reglement bepaalt dat in ieder geval binnen twee maanden nadat de arbitrage aanhangig is gemaakt, de voorzitter van de Kamer de arbiters benoemt. Ingevolge artikel 5, derde lid, van het reglement, kan de secretaris van de Kamer van Koophandel op verzoek van een partij of uit eigen beweging in bijzondere gevallen deze termijn verlengen. Vorenstaande betekent dat de Kamer van Koophandel binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag om arbitrage, dat wil zeggen uiterlijk 13 juli 2003, arbiters had moeten benoemen, tenzij bijzondere omstandigheden een verlenging rechtvaardigden.

17. Dat de Kamer van Koophandel voor het samen te stellen scheidsgerecht drie arbiters diende te benoemen en dat A1, A2 en A3 geen gehoor wensten te geven aan het verzoek, kan als bijzondere omstandigheid worden aangemerkt die rechtvaardigt dat de benoeming van de arbiters niet is geschied binnen de hiervoor gestelde termijn van twee maanden. Van de Kamer van Koophandel had echter wel mogen worden verwacht dat zij, toen A3 omstreeks 9 juli 2003 had laten weten de benoeming niet te aanvaarden en de termijn van twee maanden op dat moment bijna was verstreken, de nodige voortvarendheid had betracht. Echter tussen de afwijzing van A3 en het aanschrijven van A4 op 25 augustus 2003 lag een termijn van bijna zeven weken en tussen de afwijzing van A6 omstreeks 9 oktober 2003 en het benaderen van A2, A7 en A8 lag een termijn van zes à zeven weken. Deze tussenpozen zijn te lang. Dat de gemachtigde van verzoekster had laten weten in de periode van 26 juli tot en met 20 augustus 2003 met vakantie te zijn, doet daaraan niet af.

Hoewel in deze periode geen afspraken met de gemachtigde van verzoekster gemaakt konden worden, konden in deze periode wel arbiters worden aangezocht. Daarbij komt dat niet valt in te zien waarom de Kamer van Koophandel, toen de termijn van twee maanden bijna was verstreken, er niet voor heeft gekozen om meerdere arbiters tegelijk aan te schrijven maar hiermee heeft gewacht tot eind december 2003. Gelet op vorenstaande moet dan ook worden geconcludeerd dat de Kamer van Koophandel bij de benoeming van arbiters heeft gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid.

In dit opzicht is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

18. Voor zover verzoekster erover klaagt dat de Kamer van Koophandel haar niet om uitstel van de benoemingstermijn van twee maanden heeft verzocht, geldt dat deze termijn weliswaar door de secretaris van de Kamer van Koophandel kan worden verlengd, maar dat niet is bepaald dat partijen hierom moeten worden verzocht.

In dit opzicht is de onderzochte gedraging behoorlijk.

19. Voor zover verzoekster erover klaagt dat de Kamer van Koophandel de procedure onnodig laat heeft opgestart, geldt dat na ontvangst van het verzoek om arbitrage op 13 mei 2003 al op 15 mei 2003 met het aanzoeken van arbiters werd begonnen.

In dit opzicht is de onderzochte gedraging behoorlijk.

II. Ten aanzien van het verzoek om schadevergoeding

Bevindingen

1. Bij brief van 8 januari 2004 liet de gemachtigde van verzoekster de Kamer van Koophandel weten dat verzoekster door de lange duur van de benoeming van de arbiters schade leed. Hij verwees daarbij naar artikel 13, eerste lid, van het reglement, waarin wordt bepaald dat de benoeming van de arbiters in elk geval dient plaats te vinden binnen twee maanden nadat de arbitrage aanhangig is gemaakt. Hij stelde in het slot van zijn brief het volgende:

“Gezien het bovenstaande stellen wij ons thans op het standpunt, dat uw Kamer verwijtbaar nalatig is geweest bij de afhandeling van deze arbitrage-aanvraag waardoor u naar onze mening schadeplichtig bent ten aanzien van de door ons opgelopen schade(n). Wij stellen u daarvoor dan ook middels deze uitdrukkelijk aansprakelijk. Wij verzoeken u, doch zover nodig sommeren wij u thans daartoe, ons onverwijld doch uiterlijk binnen 14 dagen na heden, te willen mededelen of u al dan niet in deze uw aansprakelijkheid erkent en de door ons opgelopen schade in der minne met ons wenst te regelen.”

2. Bij brief van 19 januari 2004 deelde de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster in reactie op het verzoek om schadevergoeding mee dat zij naar haar oordeel

alles in het werk had gesteld om een deskundig scheidsgerecht samen te stellen. Dat dit pas in december 2003 was gelukt, vond zijn oorzaak in de moeilijkheidsgraad van het dossier en in het feit dat zes van de aangezochte personen hadden afgezien van het accepteren van een benoeming. Volgens de Kamer van Koophandel was dan ook geen sprake geweest van verwijtbaar nalatig handelen en daarom wees zij iedere vorm van aansprakelijkheid af. Bovendien was de Kamer van Koophandel van mening dat zij gelet op het bepaalde in artikel 63 van het reglement, van alle aansprakelijkheid voor enig handelen of nalaten met betrekking tot een arbitrage was uitgesloten.

3. Bij brief van 26 januari 2004 aan de Kamer van Koophandel stelde de gemachtigde van verzoekster zich op het standpunt dat de door de Kamer van Koophandel aangevoerde omstandigheden niet konden worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden op grond waarvan ingevolge artikel 5 van het reglement een verlenging van de termijn van twee maanden gerechtvaardigd was. Verder achtte verzoekster het beroep op artikel 63 van het reglement onhoudbaar omdat dit niet was geschreven voor de onderhavige situatie en omdat het volledig uitsluiten van aansprakelijkheid ten aanzien van het overschrijden van de benoemingstermijnen tot gevolg zou hebben dat de belangen van verzoekster op vergaande wijze zouden worden opgeofferd aan de belangen van de Kamer van Koophandel.

4. Bij brief van 2 februari 2004 aan de gemachtigde van verzoekster herhaalde de gemachtigde van de Kamer van Koophandel het eerder bij brief van 19 januari 2004 ingenomen standpunt ten aanzien van de gestelde aansprakelijkheid. Verder wees de gemachtigde erop dat indien verzoekster had gemeend dat sprake was van een termijnoverschrijding, het haar had vrijgestaan een benoemingsverzoek in te dienen bij de rechtbank conform artikel 1027, derde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (zie Achtergrond onder 1.).

5. De brief van de gemachtigde van verzoekster aan de Kamer van Koophandel van 9 februari 2004 en de brief van de gemachtigde van de Kamer van Koophandel aan de gemachtigde van verzoekster van 16 februari 2004 brachten geen verandering in de ingenomen standpunten.

6. De Kamer van Koophandel deelde de Nationale ombudsman in reactie op dit klachtonderdeel mee dat geen sprake was geweest van verwijtbaar nalatig handelen op grond waarvan schadevergoeding zou moeten worden toegekend. De benoeming van de arbiters had niet eerder kunnen plaatsvinden, omdat zes personen na bestudering van het dossier hadden afgezien van het accepteren van een benoeming. Volgens de Kamer van Koophandel was dit een schoolvoorbeeld van bijzondere omstandigheden en op grond hiervan was de overschrijding van de in het reglement genoemde termijn van twee maanden dan ook gerechtvaardigd. Voorts was volgens haar van belang dat verzoekster ingevolge artikel 1027, derde lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de mogelijkheid had om zich te wenden tot de rechter, teneinde de arbiters benoemd te

krijgen. Verzoekster had van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Bovendien was aansprakelijkheid van de Kamer van Koophandel voor enig handelen of nalaten met betrekking tot een arbitrage ingevolge artikel 63 van het reglement uitgesloten.

Beoordeling

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

8. Wat betreft de gehoudenheid tot schadevergoeding brengt het redelijkheidsvereiste mee dat het bestuursorgaan mag weigeren om financiële aansprakelijkheid voor ontstane schade te aanvaarden indien het op goede gronden zijn aansprakelijkheid betwist. In dat geval kan het bestuursorgaan het aan de burger overlaten om vragen betreffende de onrechtmatigheid van het handelen of betreffende de overige voorwaarden om de schadeclaim toe te wijzen aan het oordeel van de burgerlijke rechter te onderwerpen. Dit is slechts anders indien de gronden en de overwegingen waarop de betwisting van de aansprakelijkheid berust, zo evident onjuist zijn dat het bestuursorgaan in redelijkheid niet tot zijn beslissing had kunnen komen. Alsdan moet de afweging van het belang van het bestuursorgaan bij betwisting van zijn gehoudenheid tot schadevergoeding tegenover het belang van de burger bij schadevergoeding worden geacht in strijd met het redelijkheidsvereiste te hebben plaatsgevonden.

9. De Kamer van Koophandel wees het verzoek om schadevergoeding primair af omdat het feit dat het ruim acht maanden had geduurd voordat de arbiters waren benoemd niet was te wijten aan een onvoldoende voortvarende handelwijze van de Kamer, maar aan omstandigheden die de Kamer niet konden worden toegerekend. De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat de Kamer van Koophandel bij de benoeming van het scheidsgerecht onvoldoende voortvarendheid heeft betracht (zie hiervoor onder 17.). In zoverre kan de motivering van de Kamer van Koophandel de beslissing tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding niet dragen.

10. Het voorgaande impliceert echter niet dat de Kamer van Koophandel het verzoek om schadevergoeding niet had mogen afwijzen. De twee andere door de kamer aangevoerde gronden (verzoekster had zich tot de rechter kunnen wenden; de aansprakelijkheid van de Kamer van Koophandel is bij het reglement uitgesloten) zijn namelijk niet zo evident onjuist dat moet worden geoordeeld dat de kamer op deze gronden niet in redelijkheid tot haar beslissing kon komen, terwijl voorts verzoekster haar verzoek om schadevergoeding onvoldoende heeft onderbouwd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van de zinsneden in de brief van 16 februari 2004

Bevindingen

1. Bij brief van 9 december 2003 klaagde de gemachtigde van verzoekster bij de Kamer van Koophandel over de lange duur van de benoeming van de arbiters.

2. Bij brief van 8 januari 2004 klaagde de gemachtigde van verzoekster nogmaals bij de Kamer van Koophandel over de lange duur van de benoeming van de arbiters en stelde haar aansprakelijk voor de geleden schade. De laatste alinea van de brief luidde als volgt:

“Voorts rest ons thans niets anders u te sommeren ons binnen 14 dagen na heden de benoeming van de arbiters te bevestigen, bij gebreke waarvan wij een klacht jegens uw Kamer zullen indienen bij de Nationale ombudsman.”

3. In reactie op de brieven van de gemachtigde van verzoekster wees de Kamer van Koophandel bij brief van 19 januari 2004 de aansprakelijkstelling af. Bij brief van 26 januari 2004 liet de gemachtigde van verzoekster de Kamer van Koophandel weten dat hij het niet eens was met de afwijzing. De gemachtigde ging puntsgewijs in op de door de Kamer aangevoerde argumenten voor de afwijzing.

4. Bij brief van 2 februari 2004 verwees de gemachtigde van de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster naar de brief van 19 januari 2004 en stelde dat de toelichting op de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding in deze brief voldoende duidelijk was. Hij deelde verder nog het volgende mee:

“Voor cliënte is deze discussie hiermee afgedaan. Zij ziet geen enkele aanleiding om enig voorstel aan (verzoekster; N.o.) te doen. Als uw cliënte besluit om, zoals eerder aangekondigd, een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman of anderszins rechtsmaatregelen te treffen, dan zal ik namens de Kamer van Koophandel vol inhoudelijk verweer voeren.”

5. Naar aanleiding van de brief van de gemachtigde van verzoekster van 9 februari 2004, waarin deze nogmaals verzocht om een nadere onderbouwing van de afwijzing van de schadeclaim, stuurde de gemachtigde van de Kamer van Koophandel de gemachtigde van verzoekster op 16 februari 2004 de volgende brief:

“...Ook na herlezing van mijn brief van 2 februari 2004 meen ik dat de stellingname van de Kamer van Koophandel Centraal Gelderland daarin duidelijk onder woorden is gebracht.

Aan het slot van mijn vorige brief schreef ik u dat de discussie voor cliënte is afgedaan en dat zij geen enkele aanleiding ziet om enig voorstel aan (verzoekster; N.o.) te doen. De inhoud van uw brief van 9 februari heeft daar geen verandering in gebracht.

Ik merk wel of u ertoe overgaat om conform uw eerdere aankondiging een klacht in te dienen bij de Nationale ombudsman dan wel anderszins rechtsmaatregelen te treffen ...”

6. In reactie op dit klachtonderdeel deelde de Kamer van Koophandel de Nationale ombudsman mee dat met de zinsneden in de brief niets mis was geweest. Mogelijk was de brief namens de Kamer enigszins prikkelend, maar dat mocht nu het een rechtstreekse correspondentie tussen juristen betrof niet bezwaarlijk zijn. Bovendien moest hierbij volgens de Kamer in aanmerking worden genomen dat zij in eerste instantie al tamelijk uitvoerig had gereageerd op de klachten van verzoekster. Van de Kamer kon in redelijkheid niet worden verwacht dat zij een debat bleef voeren met een klager die zich, naar het zich liet aanzien, niet eenvoudig liet overtuigen en die slechts uit leek te zijn op schadevergoeding. In een dergelijke situatie achtte de Kamer het niet verkeerd wanneer namens de Kamer in derde instantie de zaken met enige scherpste over het voetlicht worden gebracht.

Beoordeling

7. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen. Dit vereiste impliceert dat bestuursorganen zich in hun brieven onthouden van ongepaste opmerkingen.

8. Op het moment waarop de gemachtigde van de Kamer van Koophandel de gelaakte zinsneden in de brief van 16 februari 2004 bezigde, waren de standpunten van partijen ten aanzien van de aansprakelijkheid ten gevolge van de duur van de benoeming van de arbiters duidelijk en was eveneens duidelijk dat een verdere briefwisseling hierin geen verandering zou brengen. Zo verzoekster persisteerde in haar standpunt dat aan haar schadevergoeding diende te worden toegekend, kon zij zich wenden tot ofwel de burgerlijke rechter ofwel de Nationale ombudsman. De gemachtigde van de Kamer heeft de gemachtigde van verzoekster hier ook in de brief van 2 februari 2004 op gewezen. In dit licht bezien waren de zinsneden in de brief dan ook niet ongepast en kan niet worden gesteld dat de Kamer zich door het opnemen daarvan heeft onttrokken aan haar verantwoordelijkheid. Dit geldt temeer nu het correspondentie tussen professionele gemachtigden betreft. De Kamer heeft niet gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland is:

- gegrond ten aanzien van de duur van de procedure tot benoeming van de arbiters, wegens strijd met het vereiste van voortvarendheid; behoudens het niet verzoeken om uitstel en het onnodig laat opstarten van de procedure; op deze punten is de klacht niet

gegrond;

niet gegrond ten aanzien van:

- de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding;
- de zinsneden in de brief van 16 februari 2004.

Onderzoek

Op 16 maart 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van besloten vennootschap X, ingediend door mr. L.M. Rijnberk te Hengelo, met een klacht over een gedraging van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het algemeen bestuur van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Kamer van Koophandel deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Brieven van de gemachtigde van verzoekster aan de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland van 7 mei 2003, 9 december 2003, 8 januari 2004, 26 januari 2004 en 9 februari 2004;

2. Brief van de gemachtigde van verzoekster aan de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland van 19 juni 2003;
3. Brieven van (de gemachtigde van) de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland aan verzoekster van 13 mei 2003, 16 juni 2003, 29 september 2003, 19 januari 2004, 2 februari 2004 en 16 februari 2004, alsmede een faxbericht van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland aan verzoekster van 8 januari 2004;
4. Brieven van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland aan A1 van 15 mei 2003, A2 van 16 juni 2003, A3 van 25 juni 2003, A4 van 25 augustus 2003, A5 van 2 september 2003 en A6 van 25 september 2003;
5. Besluiten van de Kamer van Koophandel van 13 januari 2004 inhoudende de benoeming tot arbiter van A2, A7 en A8;
6. Verzoekschrift van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 15 maart 2004;
7. Reactie van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland op verzoeksters klacht en op nadere vragen van de Nationale ombudsman van 16 juli 2004, 17 augustus 2004 en 11 januari 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 1020, eerste en zesde lid:

“1. Partijen kunnen bij overeenkomst geschillen die tussen hen uit een bepaalde, al dan niet uit een overeenkomst voortvloeiende, rechtsbetrekking zijn ontstaan dan wel zouden kunnen ontstaan, aan arbitrage onderwerpen.

(...)

6. Een arbitragereglement, waarnaar in een overeenkomst tot arbitrage wordt verwezen, wordt geacht deel van die overeenkomst uit te maken.”

Artikel 1027, eerste, tweede en derde lid:

“1. De arbiter of arbiters worden benoemd op de wijze zoals de partijen zijn overeengekomen. De partijen kunnen de benoeming van de arbiter of arbiters, of van een

of meer hunner, aan een derde opdragen. Indien geen wijze van benoeming is overeengekomen, worden de arbiter of arbiters door de partijen gezamenlijk benoemd.

2. De benoeming dient te geschieden binnen twee maanden nadat de zaak aanhangig is, tenzij de arbiter of arbiters reeds voordien zijn benoemd. (...) De termijnen kunnen door de partijen bij overeenkomst worden bekort of verlengd.

3. Vindt de benoeming van de arbiter of arbiters niet binnen de in het vorige lid bedoelde termijn plaats, dan worden deze, op verzoek van de meest gereede partij, benoemd door de voorzieningenrechter van de rechtbank. De wederpartij wordt in de gelegenheid gesteld, te worden gehoord."

2. Reglement inzake arbitrage en bindend advies van de Kamer van Koophandel en Fabrieken Centraal Gelderland:

Artikel 2:

"Dit Reglement is van toepassing indien partijen bij overeenkomst naar arbitrage door de Kamer of volgens het Reglement van de Kamer hebben verwezen."

Artikel 5, derde lid:

"De secretaris is bevoegd, op verzoek van een partij of uit eigen beweging, in bijzondere gevallen de termijnen genoemd in de artikelen 7(4), 12(3) en 13(1) te verlengen."

Artikel 7, eerste lid:

"De secretaris zendt een exemplaar van de arbitrage-aanvraag onder vermelding van de dag van ontvangst aan de verweerder en nodigt hem schriftelijk uit in het kort daarop te antwoorden."

Artikel 13, eerste lid:

"Zo spoedig mogelijk na ontvangst van het korte antwoord genoemd in artikel 7 of, bij gebreke daarvan, na het verstrijken van de termijn voor de indiening van het korte antwoord, doch, behoudens het bepaalde in artikel 5(2) en (3), in ieder geval binnen twee maanden nadat de arbitrage aanhangig is gemaakt, benoemt de voorzitter de arbiter of de arbiters."

Artikel 63

"De Kamer, haar voorzitter, secretaris, enig werknemer of een arbiter kan niet aansprakelijk worden gesteld voor enig handelen of nalaten met betrekking tot een arbitrage waarop dit Reglement van toepassing is."